

Dne prvního září 2004 vznikla v souladu se zákonem nová vysoká škola – Univerzita obrany. Sídlí v Brně a je jedinou vysokou vojenskou školou na území naší republiky.

Jaká je tato univerzita? Co přináší nového, co si uchovává po svých předchůdcích, vysokých vojenských školách ve Vyškově, Brně a Hradci Králové? Zajímá nás to, protože je to NAŠE škola. Je nová, ale nejde o „nepopsaný list“. Něco už je jasné a dávno dané, něco teprve vzniká.

První číslo časopisu naší univerzity nemůže navázat na žádnou tradici, historie se teprve tvoří, život školy teprve začíná. Univerzita obrany se tedy zatím jen představuje.

UNIVERZITA OBRANY SE PŘEDSTAVUJE

Univerzitu obrany tvoří tři fakulty

1. fakulta

Fakulta ekonomiky a managementu
Sídlo – Brno

Její hlavním úkolem je připravovat vojenské profesionály – kariérní důstojníky Armády ČR jako kvalifikované odborníky vzdělané ve vojenství, ale i společenských vědách.

2. fakulta

Fakulta vojenských technologií
Sídlo – Brno

Fakulta vojenských technologií UO zabezpečuje přípravu vysokoškolsky vzdělaných příslušníků Armády ČR v technických oborech podle požadavků resortu obrany.

3. fakulta

Fakulta vojenského zdravotnictví
Sídlo – Hradec Králové

Fakulta působí jako vojenské centrum vzdělávání, výzkumu a speciálního výcviku lékařů, farmaceutů, odborníků vojenského zdravotnického managementu.

I běžný občan Brna, který s vojenským školstvím nemá pranic společného a který jen náhodou prošel začátkem září kolem „Rohliku“, jistě zaregistroval změnu názvu školy v něm sídlící. Do dále zlatým písmem září její nový název Univerzita obrany.

Změnu a to nejen názvu jsme zaregistrovali i my všichni, co s vojenským školstvím do činění máme poměrně hodně. Potkáváme na známých místech neznámé tváře a snažíme se vryt si je do paměti, zatímco oni dělají totéž, i když z hlediska matematické logiky provádějí proces zcela opačný – a sice, že do SVÝCH paměti si vryvají NAŠE tváře. Jinak to vyjde nastejno. Jen ženy se mohou domýšlivě domnívat, že my pánové po nich pokukujeme, zatímco se jen snažíme si uvědomit, kdo že ta dotyčná paní či slečna je.

Kriticky si přiznáme, že ne vše se v termínu k 1. září podařilo zajistit. Vrstvou prachu znovu a znovu pokrývané květiny na „Rohliku“ (a nejen ty) nás v tom denně utvrzují.

Ale to hlavní se podařilo. Dnem 1. září se začalo učit všude, kde se mělo. Kantoři své studenty našli bez větších problémů, stejně tak i studenti své učebny. Jako by tu ani jedni z nich nebyli noví. Jako by tu byli doma. Tak je to přece ale dobře, tak to má být. Vždyť od nynějška jsou tu doma. Tož vítajtě.

Předseda redakční rady Listů UO plk. RNDr. Antonín Müller, CS.

Tož vítajtě!

a tři vysokoškolské ústavy

- Ústav strategických studií (sídlo Brno)
- Ústav operačně-taktických studií (sídlo Brno)
- Ústav ochrany proti zbraním hromadného ničení (sídlo Vyškov)

Dnešní představení je jen stručné, ale tak to navždy nezůstane – všechny fakulty i ústavy dostanou v průběhu roku příležitost představit se čtenářům mnohem důkladněji.

KDO VEDE UNIVERZITU OBRANY

REKTOR - VELITEL

plk. doc. Ing. František Vojkovský, CSc.

Narozen 25. 3. 1952 v Opavě. V roce 1976 dokončil studium na VA v Brně a nastoupil na leteckou základnu v Mošnově. Od roku 1978 sloužil na velitelství 10. letecké armády v Hradci Králové. V rámci vědecké přípravy (1980 – 1983) obhájil na VA disertační práci (CSc.). V letech 1983 – 1985 působil na VA jako odborný asistent, 1985 – 1987 v zahraničí na Letecké škole v Tripolisu. Na Vojenské akademii postupně prošel pedagogickými funkcemi odborného asistenta, náčelníka skupiny, zástupce a vedoucího katedry letectva. V roce 1990 byl jmenován docentem. V roce 1994 absolvoval v Praze kurz obchodního pilota. V letech 1994 – 1997 vykonával funkci proděkana pro studijní a pedagogickou činnost a v roce 1997 byl zvolen děkanem Fakulty letectva a PVO. Od 1. února 2003 se plukovník František Vojkovský stal rektorem Vojenské akademie v Brně, od 1. září 2004 je pověřen zastávat funkci rektora Univerzity obrany.

PROREKTOR PRO ROZVOJ

brig. gen. prof. Ing. Rudolf Urban, CSc.

Narodil se 17. dubna 1954 v obci Rad na Slovensku a poté vystudoval Vojenskou střední odbornou školu v oboru Všeobecná ekonomika v Žilině, kterou ukončil v roce 1973. Po tříleté praxi u útvarů absolvoval vysokoškolské studium na Vysoké vojenské škole týlového a technického zabezpečení v Žilině, obor organizátorsko – ekonomický, specializace výstrojní zabezpečení.

V roce 1987 ukončil na VAAZ v Brně externí vědeckou výchovu v oboru Operační a bojové použití vojsk, speciální technické a týlové zabezpečení. V roce 1995 obhájil habilitační práci v oboru Teorie řízení a použití jednotek pozemního vojska, úsek týlové a technické zabezpečení. Po pěti letech praxe na stupních divize, pluk, brigáda nastoupil jako starší učitel na katedře výstrojního zabezpečení VVŠ TTZ v Žilině a v roce 1983 po zrušení této školy přešel i s katedrou pod VVŠ PV Vyškov, kde prošel funkcemi náčelníka učební skupiny katedry výstrojního zabezpečení, vedoucího katedry veřejné ekonomiky a služeb logistiky a děkana Fakulty ekonomiky obrany státu a logistiky.

V říjnu 2003 byl prezidentem republiky jmenován profesorem. Od roku 2003 vykonával funkci rektora VVŠ PV ve Vyškově, a od vzniku Univerzity obrany 1. září 2004 zastává místo prorektora pro rozvoj.

PROREKTOR PRO VÝSTAVBU

plk. doc. Ing. Alexander Sikora, CSc.

Narozen 22. března 1956 v Karvině. V letech 1975 až 1980 absolvoval studium na Vojenské akademii v Brně, obor ženižně strojní. V letech 1980 – 83 zastával tyto funkce: velitel čety, technik a velitel roty a technik praporu ženižní brigády v Sereďi. Od roku 1983 do roku 1986 absolvoval interní aspiranturu na Vojenské akademii v Brně na téma „Modelování dynamických vlastností proporcionálních rozváděčů“. Do roku 1994 působil jako učitel, v letech 1994 – 2001 jako zástupce vedoucího katedry ženižních a stavebních strojů, od roku 2001 katedru vedl. V roce 1996 se habilitoval v oboru Stavba dopravních strojů a zařízení s prací „Nekonvenční metody provozní diagnostiky hydraulických obvodů ženižní techniky“. Působil v Akademickém senátu Vojenské akademie, v letech 1990–1991 jako člen, do roku 1993 jako místopředseda a v roce 1994 se stal jeho předsedou. Od roku 1998 zastával funkci prorektora pro koncepci a rozvoj na Vojenské akademii v Brně, od vzniku Univerzity obrany je prorektorem pro výstavbu.

PROREKTOR PRO STUDIJNÍ A PEDAGOGICKOU ČINNOST

pplk. doc. Ing. Luděk LUKÁŠ, CSc.

Narodil se roku 1958 ve Zlíně. Po absolvování VVTŠ Liptovský Mikuláš v roce 1981 vykonával v rámci spojovacího vojska řadu velitelských a štábních funkcí včetně funkce velitele 1. spojovacího střediska Příbram. V letech 1986 – 89 absolvoval na Vojenské akademii Antonína Zápotockého v Brně postgraduální studium v oboru velitelstvo štábním – spojovacím. Od roku 1991 je pedagogickým pracovníkem na Vojenské akademii v Brně. Prošel řadou pedagogických funkcí na katedře Řízení komunikačních systémů, v roce 2003 byl pověřen výkonem funkce vedoucího katedry. V současné době je zařazen na funkci vedoucího skupiny Řízení KIS katedry Speciálních komunikačních systémů. Vědeckou přípravu úspěšně završil v roce 1993, docentem se stal v roce 1999. Jeho vědecké a publikační aktivity jsou zaměřeny do oblasti komunikační a informační podpory velení a řízení a polních komunikačních systémů. Působí v radě pro interoperabilitu MO, radě pro terminologii MO, sekci C4 vědecké rady MO a technickém programovém výboru mezinárodní konference RCMCIS Zegrze, Polsko. Je ženatý, manželka Jana pracuje ve školství. Má dvě děti, dceru Pavlu a syna Petra.

PROREKTOR PRO VĚDECKOU ČINNOST

mjr. doc. MUDr. Jan Österreicher, Ph.D.

Narodil se 12. listopadu 1971 a v letech 1986 – 1990 vystudoval Vojenské gymnázium J. Žižky z Trocnova v Praze. Ve studiu pokračoval na Lékařské Fakultě UK v Hradci Králové a VLA JEP v Hradci Králové. V roce 1996 získal titul MUDr. (směr všeobecné lékařství) a dále pokračoval ve studiu v oboru radiobiologie na VLA JEP v Hradci Králové. V roce 1999 zakončil doktorské studium, v roce 2001 získal titul docent v oboru radiobiologie.

Zastával postupně funkce náčelníka skupiny zobrazovacích metod Ústavu radiobiologie a imunologie (do roku 2002), náčelníka oddělení radiobiologie Ústavu radiobiologie a imunologie (do roku 2003) a od roku 2003 pracuje jako náčelník katedry radiobiologie. Od roku 2002 je také předsedou Akademického senátu VLA JEP a členem Vědecké rady VLA JEP. Kromě přednáškové a odborné publikační činnosti se zabývá také vedením studentů doktorského studia v oboru radiobiologie. Absolvoval odborné stáže na Ústavu radiobiologie na VLA Mnichově a v Gray Cancer Institut v Londýně, a také roční stáž na Katedře jaderné fyziky pevných látek, Univerzita Lipsko.

Od roku 2002 působí jako hlavní odborník v oboru radiobiologie ACR. V období duben až září 2003 zastával funkci styčného důstojníka 7. polní nemocnice v Basře (Irák). Pro období červenec 2004 až prosinec 2004 je předurčen pro 311. mezinárodní praporek NATO radiační, chemické a biologické ochrany v Liberci v rámci NBC Joint Assessment Team, účastní se také pravidelně cvičení NATO.

Od 1. září 2004 zastává funkci prorektora pro vědeckou činnost na Univerzitě obrany. Je ženatý a má dvě děti.

KVESTOR

pplk. Ing. Jiří DUREC

Narozen 17. listopadu 1959 v Novém Jičíně, národnost česká, ženatý, 2 děti.

Po ukončení studia na VVŠ PV Vyškov – ekonomika armády – vševojskový týl vykonával funkce náčelníka logistiky praporu, pluku, školní brigády až po náčelníka logistiky Vojenské akademie ve Vyškově.

Před nástupem na Univerzitu obrany zastával 1 rok funkci náčelníka oddělení logistické a zdravotnické služby na odboru výcviku – Ředitelství výcviku a doktrín ve Vyškově. V roce 2002 absolvoval brigádní štábní kurz řízení logistické podpory operačního stupně v Brně a kurz anglického jazyka STANAG 2 při M.L.S. jazykové škole Bournemouth v Anglii.

Na mezinárodních cvičeních COOPERATIVE CHALLENGE v roce 1995 a COOPERATIVE GUARD v roce 1999 vykonával funkci náčelníka reálné logistiky.

K jeho zálibám patří tanec, sport a práce na zahrádce.

ZÁSTUPCE REKTORA PRO VOJENSKOU ČINNOST

plk. Ing. Josef TROJAN

Narozen 18. března 1959. Po ukončení Vysoké vojenské školy pozemního vojska ve Vyškově v roce 1982 byl zařazen na funkci velitele čety u výsadkového pluku v Prostějově. Do roku 1989 zde zastával základní velitelské a štábní funkce na úrovni rota – praporek. V letech 1989 – 1992 absolvoval postgraduální studium na katedře průzkumu VA v Brně. Od roku 1992 vykonával celé spektrum řídicích funkcí (od náčelníka operačního oddělení po funkci náčelníka štábu) na štábu výsadkové brigády. V roce 2000 byl ustanoven do funkce velitele speciální brigády v Prostějově. K 1. dubnu 2003, se vznikem Ředitelství výcviku a doktrín ve Vyškově, byl zařazen na systemizované místo náčelníka operačního a plánovacího odboru – zástupce náčelníka štábu, kde působil do 31. srpna 2004. Od 1. září 2004 zastává funkci zástupce rektora pro vojenskou činnost na Univerzitě obrany.

Plukovník Ing. Josef Trojan je ženatý, má dvě děti a bydlí v Prostějově.

DĚKAN 1. FAKULTY - FAKULTY EKONOMIKY A MANAGEMENTU

pplk. prof. Ing. Bohuslav Příkryl, Ph.D.

Narozen 12. července 1961 v Kroměříži. Vysokoškolské studium absolvoval v roce 1984 na Fakultě druhů vojsk VVŠ PV ve Vyškově. V letech 1984 – 1987 vykonával funkci velitele jednotek. V roce 1987 byl ustanoven asistentem katedry raketového vojska a dělostřelectva VVŠ PV ve Vyškově.

Za dobu své pedagogické činnosti na katedře raketového vojska a dělostřelectva, respektive katedře dělostřelectva, postupně vykonával funkce asistenta, odborného asistenta, náčelníka skupiny, zástupce vedoucího katedry a vedoucího katedry řízení palebné podpory.

V období let 1997 a 1998 byl vyslán ke studiu kurzu velitelů dělostřelectvých oddílů v SRN, který byl spojen se stáží u útvarů dělostřelectva Bundeswehru.

Doktorandské postgraduální studium ukončil obhajobou disertační práce a složením rigorózní zkoušky v roce 1994. V roce 1998 obhájil habilitační práci a dnem 1. února 1999 byl jmenován docentem.

V letech 2001 – 2003 působil ve funkci proděkana pro vědeckou činnost Fakulty řízení vojenských systémů a od 1. března 2003 do 31. srpna 2004 vykonával funkci prorektora pro vědeckou činnost VVŠ PV ve Vyškově.

Dnem 1. září 2004 byl podplukovník Bohuslav Příkryl jmenován profesorem a na základě řádné volby ustanoven do funkce děkana Fakulty ekonomiky a managementu Univerzity obrany.

DĚKAN 2. FAKULTY - FAKULTY VOJENSKÝCH TECHNOLOGIÍ

plk. doc. Ing. Josef Bucholcer, CSc.

Narodil se 28. října 1957. V roce 1976 se vyučil elektromontérem rozvodných zařízení. V roce 1979 maturoval na střední průmyslové škole elektrotechnické a ve stejném roce nastoupil na Vojenskou akademii v Brně, kterou ukončil v roce 1984 absolvováním mezioborového studia v oboru výzbrojně elektrotechnickém a oboru číslicové počítače. Poté sloužil tři roky u vojsk. V roce 1997 nastoupil na VA v Brně do interní vědecké výchovy, kterou ukončil v roce 2001 obhájením disertační práce nazvané „Mnohomódové fázově přizpůsobené filtry v koherentním optickém rozpoznávání obrazů“. Vědecké veřejnosti je znám především jako autor teorie nelineárních systémů s komplexním vstupem, která nachází uplatnění v oblastech rozpoznávání obrazů. Pokud jde o funkční zařazení, zastával postupně funkce asistenta, odborného asistenta, vedoucího odborné skupiny a katedry. Po vzniku Fakulty vojenských technologií na VA v Brně v roce 2003 byl pověřen vykonáváním funkce proděkana pro vědeckou činnost a brzy poté byl

DĚKAN 3. FAKULTY - FAKULTY VOJENSKÉHO ZDRAVOTNICTVÍ

plk. doc. MUDr. Roman Prymula, CSc., Ph.D.

Narozen 4. 2. 1964 v Pardubicích. V roce 1988 absolvoval VLVDÚ JEP a Lékařskou fakultu UK v Hradci Králové. Od počátku se profiloval v oblasti infekční epidemiologie, zvláště nebezpečných nákaz a vakcinologie. Postupně složil atestaci I. stupně z hygieny a epidemiologie, nástavbovou atestaci z epidemiologie, atestaci z mikrobiologie a nástavbovou atestaci z veřejného zdravotnictví. V roce 1994 absolvoval studium zdravotnického managementu na Univerzitě v Birminghamu. Od roku 1996 je docentem epidemiologie. Postupně prošel všemi akademickými pozicemi od asistenta, vedoucího skupiny, zástupce vedoucího katedry, vedoucího katedry, prorektora a od roku 2002 rektora VLA JEP. Po reorganizaci byl pověřen od 1. 9. 2004 výkonem funkce děkana FVZ UO.

Je autorem 233 tuzemských přednášek, 76 přednášek na zahraničních a mezinárodních kongresech, 124 publikací (103 v tuzemských časopisech, 15 publikací v zahraničních časopisech, 6 skript a monografií) a členem v mnoha tuzemských i zahraničních odborných společnostech a poradních orgánech. Vykonává funkci místopředsedy české imunizační komise a biologického poradního výboru při ústředním krizovém štábu. Reprezentuje ČR ve výkonném výboru Evropského centra pro prevenci a kontrolu nemocí ve Stockholmu. Byl a je hlavním zkoušejícím v řadě mezinárodních klinických studií očkovacích látek. Ženatý, 2 děti. Koníčkem a sportem jsou šachy, má výkonnostní třídu mistr FIDE.

ŘEDITEL ÚSTAVU OCHRANY PROTI ZBRANÍM HROMADNÉHO NIČENÍ

plk. prof. Ing. Dušan VIČAR, CSc.

Narodil se 15. listopadu 1953 v Olomouci. Po absolvování gymnázia nastoupil v roce 1972 na Vojenskou akademii v Brně, obor vojensko-inženýrský, vojenská chemie, kterou ukončil v roce 1977 a stal se vojákem z povolání. Po praxi v pozici náčelníka chemické služby tankového pluku nastoupil v roce 1981 k VVŠ PV ve Vyškově. Zde postupně prošel pedagogickými funkcemi učitel, starší učitel, náčelník předmětové skupiny, zástupce vedoucího katedry, vedoucí katedry chemického vojska a speciální chemie, ředitel Organizačního jádra ústavu NBC VVŠ PV ve Vyškově a od 1. 9. 2004 zastává systemizované místo ředitele Ústavu OPZHN Univerzity obrany v Brně.

V letech 1983 – 1988 byl zařazen do externí vědecké výchovy ve vědním oboru „Operační a bojové použití druhů vojsk, speciální týlové a technické zabezpečení“, vědní úsek „Bojové použití chemického vojska“ na VA v Brně. Vědeckou výchovu úspěšně ukončil obhajobou kandidátské disertační práce v roce 1988. Habilitační práci obhájil v roce 1992 na Fakultě druhů vojsk VVŠ PV ve Vyškově v oboru „Zbraně a ochrana proti nim“. Dne 20. srpna 2004 byl prezidentem republiky jmenován profesorem v oboru „Ochrana vojsk a obyvatelstva“.

Od poloviny devadesátých let začal působit v akademických funkcích. V letech 1994 až 1995 byl proděkanem pro vědeckou činnost fakulty druhů vojsk a po jejím sloučení s fakultou řízení vojenských systémů pokračoval ve výkonu stejné funkce u této fakulty. Od roku 1997 do roku 2003 po dvě funkční období zastával akademickou funkci prorektora pro vědeckou činnost VVŠ PV ve Vyškově. Po dobu výkonu akademických funkcí získal cenné zkušenosti z řízení činnosti oborových a vědeckých rad fakult i VVŠ PV, z činnosti a jednání akademických a odborných orgánů jakými jsou Rada vysokých škol, Akademický sněm AV ČR jejichž práce se aktivně zúčastňoval či účastní dosud. Absolvoval řadu odborných, pedagogických i jazykových kurzů v ČR i zahraničí. Spolupracuje s vědeckými, výzkumnými a vývojovými pracovišti v rámci resortu MO i mimo něj. Zastupuje ČR v panelu SAS RT0 NATO.

Od roku 1979 je ženatý a má dvě děti. Jeho rodina bydlí ve Vyškově.

ŘEDITEL ÚSTAVU STRATEGICKÝCH STUDIÍ

doc. Ing. Josef Janošec, CSc.

Narozen 13. listopadu 1951 v Krnově. V roce 1971 ukončil střední průmyslovou školu stavební v Ostravě a téhož roku vstoupil do armády a začal studovat na VAAZ Brno obor geodézie a kartografie, který úspěšně ukončil v roce 1976. Následovala externí vědecká příprava na VAAZ Brno v letech 1979–1984 v průběhu výkonu vojenské profese ve vojenské topografické službě v Dobrušce. Od roku 1985 působí ve vrcholovém vojenském řízení vojenské vědy na GŠ, v Praze, postupně v oblastech vědeckoinformační činnosti, financování a ekonomického zabezpečení, vědecké rady ministra obrany, kontroly a řízení výzkumných organizací. Od roku 1990 se podílel na tvorbě historicky prvních strategických

dokumentů týkajících se bezpečnosti a obrany samostatné republiky, od roku 1991 působil v nově vzniklém Institutu pro strategická studia FMO, a poté na dalších obdobných významných funkcích. Absolvoval kurs pro přípravu důstojníků pro práci v orgánech NATO, kurs NATO v Oberammergau a dálkové studium právního řádu ČR na Karlově univerzitě v Praze. Pedagogicky působil na VA v Brně, VŠE v Praze, v rámci seminářů, konferencí, kurzů a při vedení vědecké přípravy doktorandů.

V roce 1995 ukončil aktivní vojenskou službu a nastoupil na MO ČR jako správní rada v oblasti řízení vědy a obranného výzkumu. Po výběrovém řízení v roce 2000 se stal ředitelem Ústavu strategických studií VA v Brně, a v této funkci působí dodnes.

ŘEDITEL ÚSTAVU OPERAČNĚ - TAKTICKÝCH STUDIÍ

plk. gšt. Ing. Miloslav Vácha

Narodil se 17. května 1954 v Praze. V roce 1969 vstoupil do armády a v patnácti letech se stal studentem VGJŽ v Moravské Třebové. Poté absolvoval VVVTŠ v Martině, obor RVD. Po nástupu k útvarům vykonával velitelské a štábní funkce počínaje velitelem dělostřelecké baterie až po náčelníka štábu dělostřelecké brigády. V průběhu služby u dělostřelectva absolvoval v letech 1982–1985 postgraduální studium na VAAZ Brno. Od dělostřelectva odešel v roce 1992 a postupně vykonával funkce náčelníka mobilizačního oddělení a zástupce náčelníka mobilizační a doplňovací správy VVS a 2.as v Olomouci. V roce 1995/1996 absolvoval kurz GŠ a po jeho ukončení vykonával funkce velitele VÚO v Brně a ředitele odboru krizového plánování na MO ČR. Od roku 2001 pracoval na VA Brno jako vedoucí katedry řízení obrany státu (K101,1.F.) V roce 2003 absolvoval šestiměsíční zahraniční misi na velitelství KFOR v Kosovu.

Dnem 1. 9. 2004 nastoupil do funkce ředitele ÚOTS. Je ženatý a má dvě děti. Mezi jeho koníčky patří sport, zejména kopaná a lední hokej, a chataření.

Pozdrav Univerzitě obrany

Prvním předchůdcem dnešní Univerzity obrany (UO) byla Vojenská technická akademie (VTA) založená v roce 1951. Zřejmě sovětsí poradci prosazovali naučit tehdejší posluchače 70% látky už na učebně (učilo se tehdy 6 hodin dopoledne, i v sobotu), studovat povinně po obědě, kdy posluchači usínali, atd. Hrozilo, že se tak z VTA nestane vysoká škola, takže vtíp „Proč nesmějí létat letadla nad VTA? - Protože má tak vysokou úroveň, že by letadla do ní narážila“ jakoby odrážel skutečnost. Naštěstí se však o úroveň postarali profesori a docenti převzatí z Vysokého učení technického (VUT) v Brně, i když naráželi na byrokracii, a posluchači prvních

ročníků na dilema „Tak co jsme? Vysokoškolační nebo základní?“

Z doby pouňorové přeskakují do doby polistopadové. Vojenská akademie (VA), připravená o část kádrů sovětskou okupací 21. srpna 1968 a následnou normalizací, se zbavila další části kádrů, tentokrát kolaborantů-normalizátorů. Avšak proto, že tak neučinila ihned a jen jednorázově a musela navíc snižovat počty, docházelo k opakujícímu se kádrovému (personalistickému) „zemětřesení“, které neustále znejišťovalo zbylý personál a tudíž ho nemotivovalo ke kvalitní pedagogické práci a k opravdu přínosnému vědeckému bádání. („Nač se honit, když mne možná vyhodí?“) Nebo se mýlím a lze vykázat za uplynulých patnáctiletí vědecké úspěchy VA srovnatelné s úspěchy jiných vysokých škol?

NÁZOR

Jako jeden ze spoluzakladatelů VTA v roce 1951 a jeden z prvních vyhozených z VA AZ v roce 1969 (a 80letý pamětník) přejí nově ustavené Univerzitě obrany rozmach. Výuce by pomohlo více zavádět problémové a projektové metody a vědeckému bádání stavět si cíle srovnatelné např. s radiolokátorem Věra. Co říkáte?

Začal jsem vtípem, skončím rádobyvtípkou. Aby ti pak neměli důvod dešifrovat zkratku UO jako „uliční organizaci“, nebo nezačali pomlouvat Univerzitu obrany jako „Univerzitu obrny“.

plk. v. v. doc. PhDr. Jiří Sedlák, CSc.

Kde najít které katedry a pod jakým číslem

Pro praktickou orientaci po složkách Univerzity obrany přidáváme užitečnou pomůcku do začátku – číslování kateder UO s uvedením dislokace.

1F Fakulta ekonomiky a managementu (FVM) – děkanát Kounicova 65

Dřívější označení	Název katedry	Dislokace	Označení od 1.9.2004
K 1	Katedra ekonometrie	Šumavská, b. 5B	K 101
K 2	Katedra ekonomie	Kounicova 65	K 102
K 3	Katedra jazyků	Kounicova 44	K 103
K 4	Katedra logistiky	Kounicova 65	K 104
K 5	Katedra materiálu a služeb	Kounicova 65	K 105
K 6	Katedra ochrany obyvatelstva	Kounicova 65	K 106
K 7	Katedra řízení palebné podpory	Šumavská, b. 4	K 107
K 8	Katedra řízení zabezpečení boje	Kounicova 65	K 108
K 9	Katedra sociálních věd a práva	Kounicova 65	K 109
K 10	Katedra tělesné výchovy a sportu	Dobrovského, b. AL	K 110
K 11	Katedra vojenského managementu a taktiky	Kounicova 65	K 111

2F Fakulta vojenských technologií (FVT) – děkanát Kounicova 65

Dřívější označení	Název katedry	Dislokace	Označení od 1.9.2004
K 202	Katedra zbraňových systémů	Černá Pole, b. 36	K 251
K 201	Katedra bojových a dopravních vozidel	Šumavská, b. 9	K 252
K 235	Katedra ženijních konstrukcí	Babákova, b. 2	K 253
K 316	Katedra letadel a motorů	Šumavská, b. 8	K 254
K 312	Katedra letectva	Kounicova 65	K 255
K 307	Katedra inženýrského leteckého a radiotechnického zabezpečení letectva	Černá Pole, b. 1	K 256
K 306	Katedra radiolokace	Černá Pole, b. 4	K 257
K 318	Katedra protivzdušné obrany	Tučkova 23	K 258
K 302	Katedra speciálních komunikačních systémů	Mučednická	K 259
K 234	Katedra vojenských informací o území	Řečkovice	K 260
K 215	Katedra matematiky	Šumavská, b. 5B	K 261
K 203	Katedra materiálů a technologie speciální výroby	Veveří 95	K 262
K 301	Katedra elektrotechniky a elektroniky	Šumavská, b. 5A	K 263
K 320	Katedra jazyků	Šumavská, b. 1	K 264
K 217	Katedra tělesné výchovy a sportu	Babákova	K 265
K 205	Katedra mechaniky a částí strojů	Šumavská, b. 5A	K 266
K 208	Katedra ženijních a stavebních strojů	Šumavská, b. 9A	K 267

K 216	Katedra fyziky	Šumavská, b. 5B	K 268
K 303	Katedra automatizovaných systémů velení a informatiky	Šumavská, b. 3	K 269
K 308	Katedra kybernetiky a vojenské robotiky	Šumavská, b. 3	K 270
K 314	Katedra raketové techniky	Černá Pole, b. 19	K 271

3F Fakulta vojenského zdravotnictví (FVZ) – Hradec Králové

Dřívější označení	Název katedry	Označení od 1.9.2004
nebylo označeno	Katedra epidemiologie	K 301
	Katedra organizace vojenského zdravotnictví	K 302
	Katedra radiobiologie	K 303
	Katedra toxikologie	K 304
	Katedra válečné chirurgie	K 305
	Katedra válečného vnitřního lékařství	K 306
	Katedra vojenské hygieny	K 307
	Katedra všeobecného lékařství a urgentní medicíny	K 308
	Katedra všeobecně vzdělávacích oborů	K 309
	Ústav molekulární patologie	K 310

Ústav operačně taktických studií (ÚOTS) – ředitelství Kounicova 44

Dřívější označení	Název oddělení	Dislokace	Označení od 1.9.2004
K 101	Oddělení řízení obrany státu	Tučkova 23	K 401
K 102	Oddělení taktiky, velení a štábní služby	Tučkova 23	K 402
K 103 K 110	Oddělení podpory velení	Tučkova 23	K 403
K 105 K 106 K 107	Oddělení podpory a zabezpečení vojsk	Tučkova 23	K 404
K 109	Oddělení řízení logistiky resortu MO	Tučkova 23	K 405

Ústav strategických studií (ÚSS) – Kounicova 44

K 501

Ústav ochrany proti zbraním hromadného ničení (ÚOPZHN) – Vyškov

Dřívější označení	Název oddělení	Označení od 1.9.2004
	Oddělení ochrany proti chemickým zbraním	K 601
	Oddělení ochrany proti jaderným zbraním	K 602
	Oddělení chemického vojska	K 603

První významná návštěva na UO. Na to, jak si Univerzita obrany v začátku vede, přijela dohlédnout náměstkyně ministra obrany Jaroslava Příbylová. Univerzitu obrany navštívila třetího září, tedy v pouhém třetím dnu její existence. Soudě podle fotografií byl průběh návštěvy uspokojivý a příjemný pro obě strany. Rektor Univerzity obrany využil tuto příležitost také k předání pamětního odznaku Vojenské akademie v Brně.

Studentská redakce hledá nové členy!

Studentská stránka tohoto časopisu potřebuje nové redaktory. Zájemci o vytváření studentské stránky z řad studentů se mohou ozvat buďto na adresu redakce, a to elektronicky i přímou návštěvou, popř. na redakční telefon č. 44 30 45. Uvítáme odvážlivce ze všech ročníků!

—red—

NASTOUPÍME POPRVÉ SPOLEČNĚ

První společný slavnostní nástup celé Univerzity obrany, kterého se zúčastní příslušníci všech součástí školy včetně odloučené Fakulty vojenského zdravotnictví z Hradce Králové, se uskuteční v pátek 8. 10. 2004.

MĚSÍČNÍK

Univerzity obrany

E-mail:

listy@unob.cz

www.unob.cz

Vedoucí redaktorka: Ing. Ivana Zbubnová

Sídlo redakce:

Kounicova 65, 612 00 Brno

Redakční telefon:

redakce: 973 443 045

Fax: 973 442 160

Předseda redakční rady:

pplk. RNDr. Antonín Müller, CSc.

Místopředseda redakční rady:

pplk. Miloš Dyčka

Měsíčník vydává Univerzita obrany

MK ČR E 15403

Tiskne tiskárna Vydavatelská skupina UO

Redaktor: Ing. Vilém Lipold

Fotograf: Svatopluk Kouřil

Typografové: Marek Sobola

Ilona Rolcová

Nevyžádané rukopisy, kresby a fotografie se nevracejí

Uzávěrka je 10. dne v měsíci

Veletržní okénko

Co nabízí výstaviště v říjnu

Veletrh číslo 1

Statistický údaj v titulku má charakter pouze historický, neboť na brněnském výstavišti jsou jedničkou veletrhy automobilové, INVEX a strojírenský, kterého se titulek týká. Vznikl v druhé polovině 50. let ze Strojirenských výstav. Je o něj mimořádný zájem. Čtyři měsíce před zahájením byla výstavní plocha v příměti všech pavilonů téměř vyprodána. Na 46. mezinárodním strojírenském veletrhu zastoupeno několik desítek nových vystavovatelů především z 15 původních členských zemí EU. Poprvé bylo zastoupeno 40 firem z Německa a desítky nových od Rakouska a Španělska po Turecko, Indii a Japonsko. Z obchodních komor to bylo Jižní Vestfálsko, Jižní Durynsko, Nizozemí a Francie. Doprovodný program byl bohatý. Na Eurofóru 2004 proběhly semináře o důsledcích členství v EU především pro malé a střední firmy. Burza práce nazvaná Lidé – stroje – kariéra nabídla příležitosti uchazečům o zaměstnání. Perspektiva českých firem – konkurenceschopnost po vstupu do EU název výzkumu společnosti TNS Factum věnovaného prvním zkušenostem s podnikáním na trhu EU. Vystavovatelé obdrželi podrobnou analýzu výzkumu doplněnou o situaci v oboru a databázi informačních zdrojů. Letos proběhl i 3. ročník projektu Automatizace – měřicí, řídicí, automatizační a regulační technika. Cílem je prezentovat odborné veřejnosti výsledky výzkumu, automatizační řešení a oborové trendy. Na projekt navazuje mezinárodní konference Vize automatizace. Součástí byla ukázka práce průzkumného robota pro zkoumání sutin objektu po zemětřesení. Pochází z dílny VUT Brno. V roce 2003 získal cenu Robocop na šampionátu záchranných robotů v Padově. Svě schopnosti několikrát osvědčil v praxi při zemětřesení v záchraně lidských životů. Profil absolventa vysoké školy technického zaměření je téma, které navazuje

na 5. mezinárodní konferenci Integrované inženýrství v řízení průmyslových podniků. Program MATAR 2004 je věnován automatizaci a robotizaci ve strojírenství a zajišťuje ho Společnost pro obráběcí stroje. Navazuje tak na 4. mezinárodní veletrh obráběcích a tvářecích strojů IMT 2004, který souběžně probíhá ve dvouletém cyklu se strojírenským veletrhem. Zdá se, že vstup do EU se projevuje v oborech velmi specializovaných a brněnské výstaviště je laboratoří i zrcadlem, v němž se odráží situace toho kterého oboru.

Dr. Vít Pospíšil

Veletrh, který láká všechny lidi poznamenané informačními technologiemi – to je INVEX, mezinárodní veletrh informačních a komunikačních technologií. Ten se koná už po čtrnácté, tentokrát od 11. do 15. října na výstavišti v Brně. I na tento veletrh se můžete vy, studenti, podívat za pouhou korunu.

Abyste se na veletrhy dostali tak levně, musíte si nejspíše 7 dní před zahájením veletrhů (pozdější objednávky nebudou vyřízeny) u šéfredaktora webu buď osobní návštěvou (Kounicova 44, v příměti ve studiu výukové televize vedle auly – posluchárny č. 50), telefonicky na 973 442 423 anebo e-mailem na adresu vilem.lipold@unob.cz objednat jmenovitě potřebný počet vstupenek. Nezapomeňte uvést i učební skupinu a kdo si listky přijde vyzvednout (maximálně 10 listků na jednoho vyzvedávajícího, resp. učební skupinu).

V měsíci listopadu nás čekají také zajímavé veletrhy: MEFA, což je veletrh zdravotnické techniky a farmacie a REHA-PROTEX – mezinárodní veletrh pro rehabilitaci, protetiku a zdraví. Oba veletrhy se konají od 2. do 5. listopadu 2004. Od 11. do 14. listopadu se ale budete moci ještě podívat na sportovní veletrh SPORT Life, spojený s výstavami boat Brno a Caravanning Brno.

—vili—